

Súd: Okresný súd Partizánske
Spisová značka: 5C/273/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3614204935
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Blašková
ECLI: ECLI:SK:OSPE:2016:3614204935.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Partizánske samosudkyňou JUDr. Alenou Blaškovou, v právnej veci navrhovateľa: K. J., G.. XX.XX.XXXX, K. I. Z. XXX, XXX XX I. Z. J.astúpený: JUDr. Miroslava Čapková, advokát so sídlom Nám. Sv. Anny 10, 911 01 Trenčín proti odporcom v I. rade: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky ul. Štúrova 2, 812 85 Bratislava, v 2. rade Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, ul. Štúrova 2, 812 85 Bratislava, adresa na doručovanie: U. O. O., F. Y. XXX, XXX XX O., o náhradu škody vo výške 8997,35 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh zamietla.

Súd konanie voči odporcovi v I. rade zastavuje.

Súd konanie o zaplatenie sumy 2299,05 eur s úrokom z omeškania 8,25 % ročne zo sumy 2299,05 eur od 24. 01. 2014 do zaplatenia zastavuje.

Odporcom v I. a 2. rade sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporcom v I. a 2. rade domáhal náhrady škody v sume 8997,35 eur s 8,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 8997,35 eur od 24.01.2014 do zaplatenia. Pred začatím konania navrhovateľ vzal návrh späť a žiadal konanie zastaviť voči odporcovi v I. rade, preto súd v tejto časti konanie podľa § 96 ods. 1 OSP zastavil. Navrhovateľ pred začatím konania vzal návrh späť v časti istiny 1573,61 eur s 8,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 1573,61 eur od 24.01.2014 do zaplatenia, preto súd v tejto časti konanie zastavil podľa § 96 ods. 1 OSP. V priebehu konania vzal navrhovateľ návrh späť v časti istiny 725,44 eur s 8,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 725,44 eur od 24.01.2014 do zaplatenia, zástupkyňa odporcu so späťvzatím návrhu podľa § 96 ods. 2 OSP súhlasila, preto súd aj v tejto časti konanie zastavil. Navrhovateľ sa preto domáhal náhrady škody vo výške 6698,30 eur s 8,25% úrokom z omeškania ročne zo sumy 6998,30 eur od 24.01.2014 do zaplatenia voči odporcovi v 2. rade. Navrhovateľ návrh odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ ÚJKP v Prievidzi č. ORP- 980/OVK- PD-2004 zo dňa 26.12.2004 podľa § 160 ods. 1 v spojení s § 163 ods. 1 Trestného poriadku platného do 21.12.2005 sa začalo trestné stíhanie proti navrhovateľovi ako obvinenému pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tým, že dňa 26.12.2004 ako vodič, potom čo použil pred jazdou alkoholické nápoje, riadil motorové vozidlo zn. Mazda 626, neprispôsobil rýchlosť vozidla stavu, povahe vozovky a svojim schopnostiam, s vozidlom dostal šmyk a havaroval, pričom pri nehode došlo k ťažkému zraneniu spolujazdkyne a smrteľnému zraneniu spolujazdca. Proti vyššie uvedenému uzneseniu o vznesení obvinenia včas navrhovateľ podal prostredníctvom svojho obhajcu sťažnosť, ktorú prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany svojím uznesením sp. zn. 2Pv 256/2005 zamietol. Rozsudkom Okresného súdu

Partizánske sp. zn. 2T/3/2011 zo dňa 25.04.2012, potvrdeným uznesením Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 3To/114/2012 zo dňa 30.01.2013 bol navrhovateľ spod obžaloby oslobodený, a to z toho dôvodu, že v trestnom konaní nebolo dokázané, že skutok, ktorý sa mu kládol za vinu, spáchal / ustanovenie § 285 písm. c/ Trestného poriadku. Voči tomuto rozsudku podal prokurátor Okresnej prokuratúry v Partizánskom odvolanie. Krajský súd v Trenčíne odvolanie prokurátora zamietol, a to uznesením sp. zn. 3To/114/2012 zo dňa 30.01.2013. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Po úprave žalobného petitu sa navrhovateľ domáhal náhrady škody vo výške 6698,30 eur pozostávajúcej z trov právneho zastúpenia vo výške 6575,06 eur, cestovného na úkony počas trestného stíhania 75,24 eur , cestovného na výsluch z Holandska 48 eur.

Zástupkyňa navrhovateľa na pojednávaní uviedla, že sa domáha náhrady škody 6698,30 eur po čiastočnom späťvzátí návrhu a úrok z omeškania si navrhovateľ uplatňuje od 24. 01. 2014 teda od doby kedy uplynula 6 mesačná lehota na prerokovanie žiadosti. Poukázala na to, že uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZUJKP v Prievidzi sa začalo stíhanie proti žalobcovi ako obvineného pre trestný čin ublíženia na zdraví. Rozsudkom OS Partizánske spisová značka 2T/3/2011 zo dňa 25. 04. 2012 potvrdený uznesením KS v Trenčíne 3To/114/2012 zo dňa 30. 01. 2013 bol žalobca spod obžaloby oslobodený. Podľa príslušného ustanovenia zákona 514/2003 Z. z. má žalobca právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím ktorá mu vznikla v dôsledku tohto rozhodnutia. Žalobca na obranu svojich práv v príčinnej súvislosti s nezákonným rozhodnutím. Za nezákonné považoval uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZUJKP v Prievidzi číslo ORP-980/OVK-PD 204 zo dňa 26. 12. 2014. Proti tomuto rozhodnutiu bola podaná sťažnosť PZ žalobcu v zákonnej lehote. Sťažnosť bola zamietnutá Okresným prokurátorom v Topoľčanoch uznesením 2Pv/256/2005. Pokiaľ ide o námietku pasívnej legitímácie odporcu v 1/ rade s touto sa stotožnil a z toho dôvodu bol návrh v tejto časti zobrať späť. Pokiaľ ide o pasívnu legitímáciu odporcu 2/ uviedla, že v tejto veci je pasívne legitimovaná Slovenská republika v zmysle zákona 514/2003 Z. z. podľa ustanovenia § 4 a v zmysle tohto zákona je konajúcim orgánom v mene štátu podľa ustanovenia § 4 ods. 1 písm. f) Generálna prokuratúra. Náhrada škody v zmysle zákona 514 /2003 sa premlčuje za tri roky odkedy sa poškodený dozvedel o škode a pokiaľ je potrebné zrušenie rozhodnutia ktorým bola škoda spôsobená tak táto 3 ročná lehota plynie odo dňa oznámenia rozhodnutia, ktorým bolo rozhodnutie ktorým vznikla škoda zrušené. Najneskoršie uplynie premlčacia lehota za 10 rokov odkedy bolo poškodenému doručené rozhodnutie ktorému bola škoda spôsobená. V danom prípade 30.1. 2013 začala plynúť premlčacia lehota kedy nadobudlo právoplatnosť rozhodnutie o oslobodení navrhovateľa spod obžaloby. Počas doby kedy má dôjsť k prerokovaniu žiadosti na príslušnom orgáne ktorý koná v mene štátu táto lehota neplynie. Najdlhšie neplynie premlčacia lehota po dobu 6 mesiacov, preto návrh nepovažovala za premlčaný. Pokiaľ ide o cestovné toto som si účtovala zo sídla Trenčín - Partizánske a späť teda x 2 tam aj späť. Pokiaľ ide o osobné motorové vozidlo jedná sa o osobné motorové vozidlo spotreba 6,6 l na 100 km. Zástupkyňa navrhovateľa uviedla, že v čase výsluchu 27. 11.2007 navrhovateľa vtedy nezastupovala a vychádzala z trestného spisu kde sa uvádza, že výsluch sa mal vykonať 26. 11. 2007. Pokiaľ ide o konzultácie s obhajcom cestovné 5, 3 l cestovné od klienta. PZ navrhovateľa predkladá súdu originál technického preukazu WW Golf navrhovateľa z ktorého vyplýva že z bodu 5, 18 spotreba paliva 5, 3 litra na 100 km.

Z výsluchu navrhovateľa vyplynulo, že sa domáhal náhrady škody na základe toho, že bol oslobodený spod obžaloby Okresného prokurátora. Je nevinný, preto si uplatňuje náhradu škody čo sa týka právneho zastupovania jeho obhajkyňou. Bol predvolaný na úkony z trestného konania v Nitre a nevedel sa vyjadriť, či sa úkony vykonali alebo nie. Nepamätal si to ale stalo sa že som bol predvolaný a úkony sa nakoniec neuskutočnili. Pracoval v Holandsku na základe pracovnej zmluvy zo dňa 27. 10. 2008, mal som tam byť pol roka podľa zmluvy. Musel prácu prerušiť. Hrozila mu pokuta ale nechali to tak. Dňa 13. 02. 2009 musel prácu ukončiť v Holandsku. Bol predvolaný 26.2. 2009 na prevzatie osobného motorového vozidla značky MAZDA. Nakoniec mu bolo vozidlo odovzdané až 04. 05. 2009, cestovné 48 eur žiadal na tento úkon. Mal sa ešte vrátiť do Holandska ale telefonicky ukončil túto zmluvu, pretože mu tak bolo doporučené orgánmi z polície.

Zástupca odporcu v 2.rade žiadal žalobu zamietnuť a to z dôvodov: nie je daná pasívna vecná legitímácia Generálnej prokuratúry SR byť v tomto konaní žalovanou stranou. Z predloženej žaloby nie je vôbec zrejmy rozsah nároku ktorý bol predbežne prerokovaný vznik škody nie je preukázaný právne

relevantnými dokladmi. K jednotlivým dôvodom príslušnosť prokuratúry konať za štát ustanovuje § 4 ods. 1 písm. f) zákona 514/2003 Z.z. podľa ktorého prokuratúra koná za štát ak škodu spôsobila prokuratúra v trestnom konaní. Z predmetného ustanovenia vyplýva, že aby prokuratúra bola oprávnená a povinná konať za štát musí podľa zákona škodu spôsobiť. Poukázal na to, že v prípade uznesenia o vznesení obvinenia vydaného vyšetrovateľom policajného zboru na ktorom sa prokurátor nepodieľal ani nič pri jeho vydaní neopomenul nie je možné, aby škodu spôsobil prokurátor tak, ako predpokladá zákon. Titul náhrady škody uznesenie o vznesení obvinenia je účinné a vykonateľné už jeho vydaním a teda jeho účinky nastávajú jeho vydaním bez ohľadu na to kedy a či ho prokurátor obdrží preto prokurátor nielen že sa na jeho vydaní nepodieľa, ale jeho účinkom ktoré nastali už jeho vydaním nemôže v tomto štádiu jeho vydania zabrániť a už vôbec nie škodu spôsobiť. Škoda je spôsobená už vydaním tohto uznesenia poškodenému vzniká škoda jeho vydaním pričom ho vydal vyšetrovateľ PZ a nie prokurátor. Vzhľadom na uvedené, poukazujem na to, že v danom prípade Okresný súd Partizánske ako prvostupňový súd po podaní obžaloby túto nepovažoval za nedôvodnú ani nezákonnú. Súd navrhovateľa oslobodil od obžaloby po vykonaní rozsiahleho dokazovania podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku na základe zásadou in dubio pro reo. Okresný súd konštatoval, že je nesporné a že sa stal skutok uvedený v obžalobe avšak súd v súlade s vykonaním dokazovaním a zisteným skutkovým stavom aj v súlade so zásadou in dubio pro reo nemohol rozhodnúť o vine obžalovaného a preto ho oslobodil, lebo nebolo dokázané že skutok spáchal obžalovaný. Následne KS v Trenčíne v odôvodnením rozhodnutím uviedol, že dôkazy na ktoré poukazoval prokurátor umožňujú vyvodzovať, že žalovaný skutok sa mohol stať spôsobom uvedený v obžalobe a že ho obžalovaný mohol spáchať nepostačujú však na jednoznačný a nepochybný záver o jeho vine. Uviedol, že vzhľadom na to, že nebolo možné jednoznačne a bez pochybnosti určiť ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti súd zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm. c) Trestného poriadku ho spod obžaloby oslobodil. Z rozhodnutia oboch súdov nevyplýva, že by obvinenie nebolo vznesené dôvodne, ani že by nebola dôvodne podaná obžaloba. Uznesenie o vznesení obvinenia nebolo ani zrušené. Postup prokuratúry v trestnom konaní bol v celom

rozsahu v súlade s ustanoveniami trestného poriadku ako i právnych predpisov. Dôkazná situácia v jednotlivých fázach trestného konania neodôvodňovala a ani neumožňovala iný postup prokurátorovi a to už v prípade rozhodovaní o sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia kedy na postup podľa § 206 Trestného poriadku (TP) a následne na postup § 193 TP rozhodovania o sťažnosti stačí vyšší stupeň pravdepodobnosti nie je potrebné aby bola úplná a jednoznačná pochybnosť o spáchaní skutku. Po zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia neboli v trestnom konaní zistené také skutočnosti, ktoré by prokurátorovi umožňovali postupovať podľa zákona inak než podľa § 234 TP, teda podaním obžaloby keďže k zastaveniu trestného stíhania je možné pristúpiť iba v prípade kedy je jednoznačne a nepochybné preukazný dôvod zastavania trestného stíhania taxatívne uvedený v zákone § 215 TP, čím sa prípravné konanie v TK odlišuje od konania pred súdom v uplatňovaní zásady in dubio pro reo. Vzhľadom na dôkaznú situáciu pripadalo do úvahy podanie obžaloby keď existovali dve skupiny dôkazov ktoré jednak obvineného usvedčovali zo spáchania trestnej činnosti, ale ho aj zo spáchania vyvíňovali. Konečné rozhodnutie o vine alebo nevine obvineného mohol tak urobiť len súd. Neprichádzalo do úvahy zastavenie trestného stíhania prokuratúrou § 215 ods. 1 c) Trestného poriadku keďže nebolo nepochybné, že skutok spáchal obvinený. Vzhľadom na všetko sa nemožno stotožniť s názorom navrhovateľa že v tomto prípade je pasívne legitimovaná jednoznačne Generálna prokuratúra SR. Poukazujem na ustanovenie § 4 ods. 2 Zákona č. 514/2003 Z. z. v ktorom sa uvádza, že ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1 koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR. Neprichádza do úvahy vyvodiť záver, že orgánom konajúcim v mene štátu má byť generálna prokuratúra a to ani s poukazom na rozsudok NSSR 3Cdo194/2010 z ktorého vyplýva, že vo veci náhrady škody spôsobenej v tomto úseku trestného konania orgánom verejnej moci ako orgán konajúci v mene štátu prichádza do úvahy tak Ministerstvo vnútra SR ako aj Generálna prokuratúra SR a z hľadiska určenia ktorý z týchto orgánov je orgán v tom-ktorom prípade konajúcim v mene štátu je rozhodujúce na ktorom z týchto orgánov bola podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Ak žiadosť bola podaná v oboch orgánoch je príslušný ten z nich ktorý vo veci začal konať ako prvý. Podotýkam že rozsudok bol prijatý pred novelou zákona č. 514/2003 Z.z. účinnou do 01. 1. 2013 a teda je otázne v akom rozsahu je ho možné po tejto novele aplikovať v praxi. Ak by sme sa ho pridržovali potom by mal súd konať s orgánom na ktorom bola ako na prvom podaná žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody čo v danom prípade bolo na Ministerstve vnútra SR a to už dňa 10. 7. 2013. Poukázal na to, že ustanovenie § 16 ods. 4 zákona 514/2003 upravuje, že pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len rozsahu nároku ktorý bol predbežne prerokovaný a z titulu ktorý bol predbežne prerokovaný. Keďže táto žiadosť nebola pripojená k žalobe nie je zrejmy

rozsah nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný ani titul z ktorým by sa mal súd oboznámiť. Vznik škody nie je preukázaný právne relevantnými dokladmi s poukazom na § 18 ods. 1 zákona 514/2003 náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania ktoré poškodenému v konaní vznikli a keď bolo vydané nezákonné rozhodnutie § 18 ods. 3 súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Trovy právneho zastúpenia tak, ako boli vyčíslené v žalobe nie sú hodnoverne zdokladované nezodpovedajú tarifnej odmene advokáta nie je dokladované použitie motorového vozidla, nie je zrejmé či právny zástupca bol počas celej doby platcom DPH. Nie je zrejmé vykonanie jednotlivých úkonov, čas úkonov pri vyčíslení sa právny zástupca vôbec nezaoberal, pokiaľ sa týka vyčíslenia trov konania za účasť na pojednávaní, kedy bolo konanie len prerušené a kedy odročené nakoľko v prípadoch ak konanie pred súdom je vytýčené a vykonávané počas viacerých dní a bolo iba prerušené a nie odročené pri určovaní výšky odmeny advokáta treba zrátať čistý čas konania bez prestávok a uznať za výkon právnej služby každé dve hodiny takto zisteného času, takéto vyúčtovanie vykonané nebolo. Žiadnym spôsobom neboli zdokladované ani ďalšie v žalobe uvádzané úkony právneho zastúpenia. Poukazujem na skutočnosť, že žiadnym spôsobom neboli zdokladované a preukázané konzultácie s klientom. Je zaujímavé že konzultácia sa mala konať aj dňa 8. 5. 2011 čo je štátny sviatok. Poukázal na to, že nie je možné priznať úkon právnej pomoci ak medzi vykonaním jedného úkonu nedošlo k inému úkonu právnej služby a bola vykonaná konzultácia s klientom. Pokiaľ sa týka nákladov vyčíslených ako škoda ktorú si uplatňuje navrhovateľ poukázal na to, že taktiež žiadnym dokladom nebolo preukázané že by práve v dňoch ktoré sú uvedené v prílohe mal byť navrhovateľ na výsluchoch a že mu vznikli cestovné výdavky. V trestnom spise nie je založený výsluch obvineného zo dňa 01. 03. 2005, z 20. 6. 2005, ktoré mali byť vykonané v Prievidzi, ani výsluch z 22.6. 2005, ktorý mal byť vykonaný v Bratislave. Doklady o konzultáciách predložené tiež neboli. Pokiaľ sa týka 48 eurovej sumy predložený doklad mám za to, že nie je možné považovať za hodnoverný a to aj s poukazom na skutočnosť že ako adresát uvedeného dokladu je uvedená adresa K..A., teda nebolo preukázané že tento lístok patrí navrhovateľovi. Konštrukcia ktorú uvádza navrhovateľ že nezákonné je uznesenie vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ v Prievidzi ČVSORP980/OVK-PD-2004 zo dňa 26. 12. 2004 o uvedené obvinenia Branislava J. pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, 2, 3, 4 trestného zákona č. 140/1961 Zbierky s poukazom na to, že počas trestného konania bol navrhovateľ spod obžaloby oslobodený a vzhľadom na toto oslobodenie je tak uznesenie o vznesení obvinenia nezákonným rozhodnutím a nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514 /2003 Z. z. tento zákon v žiadnom ustanovení neupravuje čo i len rámcovo takúto konštrukciu a nepriznáva jej status nezákonného rozhodnutia. Uznesenie o vznesení obvinenia tak nie je nezákonným z dôvodu, že v čase jeho vydania bola existujúca pravdepodobnosť o spáchaní trestného činu sa neskôr počas jednotlivých štádií trestného konania z rôznych dôvodov nepotvrdila. Až rozsiahle súdne konanie a právne vyhodnotenie vykonaného dokazovania pred súdom prinieslo oslobodenie navrhovateľa spod obžaloby. Je potrebné uviesť, že extenzívnym výkladom zákona 514/2003 Z. z. bol síce judikatúrou prijatý záver, že z pohľadu nároku na náhradu škody má rovnaký význam ako zrušenie uznesenia o vznesení obvinenia a pre nezákonnosť aj zastavenie trestného stíhania resp. oslobodenie spod obžaloby ako to bolo v tomto prípade avšak uvedený záver nemôže byť prijímaný absolútne a bezvýhradne. Za nezákonné nemôže byť automaticky považované každé vznesené obvinenie ktoré nevedlo k právoplatnému odsúdeniu obvineného bez posúdenia a zohľadnenia osobitosti trestného prípadu. Poukázal na nález Ústavného súdu 2US/163/2013 z 13. 11. 2013 kde je uvedené, že vydanie uznesenia o vznesení obvinenia nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné respektíve za odporujúce zákonu iba z dôvodu že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Tento nález Ústavného súdu vo svojej rozhodovacej činnosti aplikujú sudy v konaní o náhradu škody zákon 514 /2003 Z. z. rozsudok OS BA I č.k. 19C/181/2013 z 24. 7. 2015, rozsudok OS BA I č.k. 8C/10/2013 z 15. 10. 2015. Vzhľadom na uvedený nález Ústavného súdu SR, sudy by mali skúmať či došlo v trestnom konaní k porušeniu základných zásad trestného konania vyjadrených v § 2 Trestného poriadku orgánmi činnými v trestnom konaní vzhľadom na skutkové okolnosti ktoré vyplývajú z trestného vyšetrovacieho spisu, ktorý je aj pripojený v danom konaní je zrejmé že základné zásady trestného konania dodržané boli. Zistené okolnosti nasvedčovali tomu že bol spáchaný trestný čin a na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že tento čin bol spáchaný určitou osobou, pričom preukázaním viny obžalovanému je až vecou dokazovania pred súdom. Poukázala na to, že z vyšetrovacieho spisu je zrejmé, že aj svedkyňa L. A., ktorá bola preukázateľne s K. J. ako spolujazdkyňa vo vozidle označovala J. za vodiča až následne neskôr konkrétne pri výsluchu dňa 5. 10.2005, pričom nehoda teda skutok sa stal 26. 12. 2004 uviedla, že vodičom nemal byť obvinený J.. Poukázal na závery prezentované v uznesení Krajského súdu v Trenčíne

v predmetnej trestnej veci 3To/114/2012 z 30. 1.2013 kde sa uvádza, že Okresný súd Partizánske na podklade vo veci vykonaných dôkazov správne zistil že vykonané dôkazy vzhľadom na vylúčenie verzie o náraze iného vozidla do vozidla značky MAZDA ako aj údajnú strelbu na toto vozidlo nielenže pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) skutkového riešenia keď podľa jednej prezentovanej obžalobou obžalovaný mohol spáchať žalovaný skutok spôsobom uvedeným v obžalobe avšak podľa druhej prezentovanej verzie obžalovaným J. a poškodenou A. tento skutok tam uvedeným spôsobom nespáchal obžalovaný J., ale iná osoba ale zároveň nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný nepochybný záver o tejto podstatnej skutkovej otázke ktorá z uvedených 2 verzií zodpovedá skutočnosti, pričom v trestnom konaní boli produkované dôkazy, ktoré obžalovaného zo skutku usvedčovali ako aj tie, ktoré ho zo spáchania skutku vyvíňovali. Záver o vine musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a preto bol Krajský súd v Trenčíne rozsudok Okresného súdu Partizánske potvrdený. Bola použitá zásada in dubio pro reo v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Keďže pre úspešné uplatnenie náhrady škody v zmysle zákona 514 /2003 Z. z je potrebné kumulatívne splnenie všetkých zákonných podmienok teda existencia nezákonného rozhodnutia, vznik škody a príčinná súvislosť medzi škodou a nezákonným rozhodnutím že v danej veci nie je splnená už prvá podstatná a základná podmienka a to existencia nezákonného rozhodnutia. Neexistuje teda právny titul pre priznanie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a to s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a citovaný nález ústavného súdu. Okrem nepreukázania nezákonného rozhodnutia navrhovateľ neunesol v danej veci dôkazné bremeno z predložených listinných dôkazov príjmových pokladničných dokladov vystavených právnym zástupcom navrhovateľa nie je možné prijať záver jednoznačne, že ňou účtované príjmy na právne služby boli realizované práve v príčinnej súvislosti s trestným konaním navrhovateľa J.. Predložené príjmové doklady neobsahujú označenie konkrétneho právneho titulu na podklade ktorého boli vystavené ako účel platby je len napísaná odmena na právnu službu alebo právna služba uvedená je na týchto príjmových pokladničných dokladoch faktúra, ktorá však súdu nebola nikdy predložená, nie je zrejmé čo bolo účtované. Riadne vyčíslenie náhrady škody nebolo navrhovateľom vykonané pri podaní žaloby na súd nebolo vykonané ani potom ako bol súdom navrhovateľ a jeho právny zástupca dňa 13. 5. 2015 písomne vyzvaný, aby predložil doklady preukazujúce škodu a mám za to, že nebolo riadne vykonané ani na základe výzvy súdu na pojednávaní konanom dňa 10. 12. 2015. Z predloženého vyúčtovania nákladov na právne zastupovanie nie je možné bezpečne zistiť či tam uplatnená náhrada škody zahŕňa len náhradu účelne vynaložených trov konania ktoré poškodenému vznikli tak ako to má na mysli § 18 Zákona 514 /2003 Z. z. V tejto súvislosti namietal účelnosť konzultácie s klientom ktoré boli vykonávané v roku 2011, 2012, 2013, tieto neboli riadne zdokladované, zdokladovanie bolo vykonané až na viacnásobnú výzvu súdu v januári 2016, čo spochybňuje správnosť týchto dokladov a zároveň poukázal na účelnosť vykonania takéhoto množstva konzultácií s klientom. Pokiaľ sa týka cestovných nákladov takisto predložené vyúčtovanie nepovažoval za hodnoverné nakoľko z vyúčtovania nevyplýva aké cestovné náklady mali byť vynaložené s pojednávaniami na ktorých sa nezúčastnila právna zástupkyňa navrhovateľa alebo len na základe substitúcie zastúpená iným advokátom čo z vyúčtovania nevyplýva. Jedná sa o pojednávania uskutočnené dňa 6. 4. 2011, 9. 5. 2011. Čo sa týka cestovných nákladov ktoré žiada ako škodu navrhovateľ mám za to, že tieto neboli taktiež riadne zdokladované, nebola preukázaná dostatočne príčinná súvislosť medzi týmito dokladmi a škodou ktorá mala vzniknúť a trestným konaním resp. jednotlivými úkonmi trestného konania.

Súd konal v neprítomnosti odporcu v 2. rade podľa § 101 ods.2 OSP, ktorý mal doručenie predvolania riadne vykázané prostredníctvom jeho zástupcu.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa ako aj navrhovateľa prostredníctvom jeho zástupcu, zástupcu odporcu v 2. rade, oboznámením sa s obsahom návrhu čl. 1 - 4, výpočtu škody čl. 6 - 8, uznesenia o vznesení obvinenia zo dňa 26. 12. 2004 čl. 9, rozsudku OS PE 2T/3/2011-2068 čl. 10, uznesenia KS v TN o zamietnutí odvolania prokurátora čl. 11, predbežného prerokovania nároku čl. 12-17, 164-165, dokladov o úhrade trov právneho zastúpenia čl. 18-19, príjmových pokladničných dokladov čl. 20, pracovnej zmluvy navrhovateľa čl. 21-22, zmluvy o poskytnutí poradenstva a služieb 30. 10. 2008 čl. 23, elektronického cestovného lístka čl. 24, dohody o sprostredkovaní zamestnania v zahraničí čl. 25, doplnenia žalobného návrhu čl. 108 - 111, príloh čl. 113 - 116, zápisov z porady s klientom čl. 117 - 124, cien pohonných hmôt čl. 125 - 131, pokladničných dokladov k nákupu pohonných hmôt čl. 132 - 134, dokladu o vozidle čl. 135, pripojených rozsudkov čl. 136 - 152, úpravy petitu zo dňa 20. 01.

2016a pripojeného trestného spisu 2T/3/2011 a ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

Uznesením o vnesení obvinenia Č.: U.-XXX/OVK-O.-XXXX K. z 26.12.2004 bolo Okresným riaditeľstvom PZ v Prievidzi, Úradom justičnej a kriminálnej polície Partizánske podľa § 160 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie a súčasne podľa § 163 ods. 1 Trestného poriadku začaté trestné stíhanie pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods.2, ods.3, ods.4 Trestného zákona obvineného navrhovateľa na tom skutkovom základe, že dňa 26.12.2004 v čase asi o 04:30 hod ako vodič, po tom čo použil pred jazdou alkoholické nápoje riadil po štátnej ceste I/64 v obci Oslany okres Partizánske svoje osobné motorové vozidlo zn. M. XXX W., N.. Č.. O.-XXXBI, rok výroby 1993, čiernej farby, bol v obci pred bránou futbalového štadiónu zastavovaný hliadkou ODI OR PZ Prievidza s vozidlom nezastavil, pokračoval v jazde smerom na obec Partizánske, kde na križovatke s cestou II/512 v km 127,3 v okrese Partizánske, neprispôsobil rýchlosť vozidla stavu, povahe vozovky a svojim schopnostiam, s vozidlom dostal šmyk, prešiel do protismeru, kde vybehol mimo cesty vľavo a havaroval, pričom pri nehode došlo k zraneniam spolujazdcov sediacich vzadu na zadných sedadlách, a to k smrteľnému zraneniu spolujazdca O. Y., G.. XX.XX.XXXX, bytom O., O. Š. XXXX/X a k zraneniu spolujazdkyne L. A., G.. XX.XX.XXXX, K. O., M.. P. XXX/XX, ktorá podľa lekárskej správy utrpela ťažké zranenie -ľahký otras mozgu, zlomeninu l. driekového stavca, pomliaždenie ľavého ramena a oboch kolien, s dobou liečenia a práceneschopnosti asi tri mesiace. Po dopravnej nehode bola u vodiča vykonaná dychová skúška na použitie alkoholických nápojov prístrojom Dräger 7410 v množstve 0,67 mg/l, svojím konaním porušil ustanovenie § 15 ods. 1, § 4 ods.3, písm. b/ zákona č. 315/1996 Z. z., čím porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona a ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý privodil vplyvom návykovej látky inému z nedbanlivosti smrť.

Proti uzneseniu o vznesení obvinenia bola podaná obvineným sťažnosť dňa 18.02.2005, v ktorej namietal, že v odôvodnení uznesenia vyšetrovateľ neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že vozidlo riadil obvinený J..

Okresný prokurátor v Topoľčanoch uznesením č. k. 2Pv 256/05 zo dňa 30.05.2005 zamietol sťažnosť obvineného, poukázal na to, že po preskúmaní podanej sťažnosti a správnosť výrokov uznesenia zistil, že postup vyšetrovateľa bol správny, skutok je trestným činom, pričom je dostatočne odôvodnený záver, že čin spáchala konkrétna osoba - obvinený K. J. čo vyplýva zo spisového materiálu zadováženého v doterajšom štádiu vykonaného vyšetrovania. Okresný prokurátor podal na Okresný súd Partizánske dňa 05.01.2011 pod č. k. Pv 51/08-58 zo dňa 04.01.2011 obžalobu na K. J. na tom skutkovom a právnom základe, že dňa 26.12.2004 približne o 04,30 hod., po tom čo požil alkoholické nápoje, pod ich vplyvom v množstve zistenom dychovou skúškou vo výške 0,67 mg/l viedol ako vodič svoje osobné motorové vozidlo zn. M. XXX W., N.. Č.. O.-XXXBI, O. Š. R. T. Z. U. U. bol zastavovaný hliadkou Okresného dopravného inšpektorátu, Okresného riaditeľstva Prievidza, s vozidlom však nezastavil, pokračoval v jazde smerom na mesto Partizánske, kde na križovatke s cestou č. II/512 v km 127,3 v okrese Partizánske pri vjazde do pravotočivej zákruty neprispôsobil rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať a vozidlo viedol nepovolenou rýchlosťou približne 97 km/h, v dôsledku čoho dostal s vozidlom bočný šmyk, v ktorom prešiel do protismeru a následne mimo vozovku vľavo do priekopy, kde vozidlo rotovalo proti smeru hodinových ručičiek a nakoniec zastavilo, pričom pri tejto nehode utrpel spolujazdec sediaci na zadnom sedadle O. Y. zranenia v podobe krvácania pod mäkkú plenu mozgovú, zlomeninu spodiny lebečnej, roztrhnutie väzivového spojenia hlavy a krčnej chrbtice a zlomeninu krčnej chrbtice s pomliaždením krčnej miechy, v dôsledku čoho u neho došlo k zlyhaniu riadiacej a regulačnej funkcie centrálného nervového systému - mozgu a na následky týchto zranení na mieste zomrel a ďalšia spolujazdkyňa sediaci na zadnom sedadle v tom čase maloletá L. A. pri tejto nehode utrpela zranenia v podobe zlomeniny prednej hornej hrany tela l. driekového stavca, otras mozgu l.stupňa, pomliaždenie ľavého ramena a pomliaždenie oboch kolien s dobou liečby a závažného obmedzenia obvyklého spôsobu života v trvaní 40 dní, pričom obvinený svojím konaním porušil ustanovenie § 4 ods.3 písm. b/, §15 ods. 1, ods.2 zákona č. 315/96 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov vo vtedy platnom znení, teda inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a smrť preto, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona a ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inému z nedbanlivosti smrť, čím spáchal trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods.2 ods.4 Tr. zákona č. 140/1961 Zb. v

znení zákona č. 403/2004 Z. z. Ďalej zo spisu vyplynulo, že obžalovaný v tomto konaní navrhovateľ bol zastúpený advokátom na základe plnej moci zo dňa 29.11.2010 č.l.949vyšetrovacieho spisu ČVS: ORP-959/OVK-NR-2007.

Po rozsiahlom dokazovaní v trestnom konaní bol navrhovateľ spod obžaloby rozsudkom Okresného súdu Partizánske č. k. 2T/3/2011-2068 zo dňa 25.04.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.01.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č. k- 3To/114/2012-2097 bol navrhovateľ v trestnom konaní podľa § 285 písm. c/ Tr. poriadku spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Partizánskom zo dňa 04.01.2011 č. k. Pv 51/08-58 zo skutku, ktorý bol posúdený ako trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. 1, ods.2, ods.4 Tr. zákona oslobodený. V konaní bolo nesporne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedené v obžalobe okresného prokurátora, ale nebolo dokázané nad všetky pochybnosti, že skutok spáchal obžalovaný, teda v pochybnostiach v prospech obvineného súlade so zásadou "in dubio pro reo" súd nemohol rozhodnúť o vine obžalovaného, hoci z vykonaného dokazovania i v čase vznesenia obvinenia ako aj podania obžaloby, ako aj v čase rozhodnutia súdu v trestnom konaní bolo všetkými vykonanými dôkazmi a ich hodnotením nepochybne a jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol popísaný v uznesení o vznesení obvinenia tak, ako je popísaný v obžalobe okresného prokurátora a tak ako je popísaný v trestnom rozsudku, pričom pravdepodobnosť, že skutok spáchal obvinený navrhovateľ bola preukázaná aj v čase vydania uznesenia o vznesení obvinenia, aj v čase podania obžaloby okresného prokurátora ako aj v čase rozhodnutia súdu o oslobodení obžalovaného spod obžaloby, ale nebolo to bezpečne a jednoznačne teda bez akýchkoľvek pochybností preukázané, preto súd postupoval podľa zásady, že v pochybnostiach v prospech obvineného- in dubio pro reo.

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/3/2011 vyplynulo, že obžalovaného navrhovateľa vyvíňovala jeho výpoveď, keď tvrdil, že vozidlo neriadil, tvrdil, že vozidlo riadil B. C. Q. M. K., ktorí popreli, že by sa v havarovanom vozidle nachádzali títo sa podrobili aj detektoru lži a ich výpovede sa javili ako pravdivé. Poškodená L. A. po nehode v nemocnici uviedla, že vozidlo riadil obžalovaný t.j. navrhovateľ túto skutočnosť uviedla pred svedkami Š., I. Q. M.. W. asi 2 až 3 dni po nehode svedkyňa L. Ď., nehoda sa stala 26.12.2004 pričom až takmer 5 mesiacov po nehode bola vypočítaná dňa 17.05.2005, pričom žiadne skutočnosti pri tomto výsluchu neuviedla, hoci podľa jej vyjadrenia si na priebeh nehody pamätala. Výpovede obžalovaného a poškodenej A. sú v rozpore s výpoveďou svedka B. C.Á. Q. M. K., tieto tvrdenia podporujú aj tvrdenia svedkov B. R., O. C., M. K.Q., M. Z., N. C., pokiaľ ide o M. K. E. Z. A. B. L., K. B., O. C., M. K., M. K. A., B. K. Q. M. K.. Tieto výpovede potvrdzujú, že sa v kritickom čase nemohli na mieste nehody v havarovanom vozidle nachádzať. Obaja svedkovia B. C. Q. M. K. sa podrobili aj psychofyziologickému overovaniu pravdovravnosti, pričom obžalovaný- v tomto konaní navrhovateľ a svedkyňa -poškodená L. A. sa takémuto úkonu odmietli podrobiť. O tom, že vo vozidle boli len tri osoby teda navrhovateľ ako údajný vodič, svedkyňa - poškodená L. A., ktorá mala v čase nehody 15 rokov, teda je vylúčené, že riadila vozidlo a toto ani nebolo tvrdené, teda sporné a O. Y., ktorý sedel preukázateľne v zadnej časti vozidla a nehodu neprežil, teda do úvahy prichádzal len navrhovateľ ako vodič vozidla. Svedkyňa B. Š.L. si všimla, že do vozidla, ktoré stálo vedľa nich teda do vozidla Mazda patriacemu obžalovanému nastupovali traja ľudia, z toho ako vodič K. J. Q. O. Y. s dievčaťom nastupovali na zadné sedadlá, pričom K. J. otvoril dvere vodiča, ale či aj nasadol do vozidla to už nevidela. Svedkyňa W. uviedla, že videla ako O. Y. nastupuje do vľavo zaparkovaného auta a určite vedela, že si nesadal za volant tohto vozidla. Z výpovede policajtov: W. vyplynulo, že keď zastavoval vozidlo Mazda videl len osobu vpredu na mieste vodiča, kto bol vzadu si nevšimol, svedok Ž. uviedol, že vo vozidle videl sedieť tri osoby, vodiča, ktorý mal kratšie vlasy, bol to muž a vedľa neho videl sedieť osobu útlejšej postavy a vzadu sedel muž. Svedok V. uviedol, že vo vozidle videl sedieť tri osoby, jedna sedela vpredu ako vodič a dve osoby sedeL. Z.. J. F. Z., Ž. Z. Z. M. K. L. E. U.. U. J. dokonca naštartoval havarované vozidlo a chcel s ním odísť čo potvrdili policajti ako svedkovia W., Ž., C., Š. Q. V.. A.vedkovia C. ha hlavnom pojednávaní usvedčoval obžalovaného, že bol vodičom havarovaného vozidla. Svedok A. potvrdil, že na mieste vodiča na mieste nehody sedel obžalovaný J., ktorý bol ako vodič aj políciou stotožnený. Zo znaleckého posudku Žilinskej univerzity vyplynulo, že poškodenie havarovaného vozidla Mazda patriacemu obžalovanému bolo spôsobené nehodovým dejom, bezprostrednou príčinou bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla zn. Mazda pohybujúceho sa pri vjazde do pravotočivej zákruty rýchlosťou približne 97 km/h. Poškodený neb. O. Y. podľa znaleckého posudku znalca MUDr. Štullera, PhDr. z odboru zdravotníctvo a farmácia zomrel na následky zranení spôsobených nehodovým dejom, iné následky boli vylúčené. Tiež zranenia poškodenej L. A. boli zrejmé zo znaleckého posudku a výpovede znalca

MUDr. Ladislava Babiaka z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia vznikli v príčinnej súvislosti s nehodovým dejom. Tiež bolo nepochybne preukázané, že v čase dopravnej nehody bol obžalovaný J. pod vplyvom alkoholu a v dychovej skúške vo výške 0,67 mg/l pričom mal viesť ako vodič predmetné vozidlo zn. M. XXX W. N..Č.. O. XXX K..

Tiež zo znaleckého posudku Žilinskej univerzity č. 40/2008 č.l.1234-1235 vyšetrovacieho spisu / str.154-155 znaleckého posudku vyplynulo, že v batožinovom priestore absentoval riadny ľahký plastový kryt, ktorý je súčasťou technického vybavenia vozidla, pričom vozidlo Mazda patriace obžalovanému t.j. navrhovateľovi bolo vybavené ťažkým drevotrieskovým po domácky vyrobeným krytom batožinového priestoru a v dôsledku zotrvačného pohybu pasažierov sediacich na zadných sedadlách t.j. neb. O. Y. pri náraze vozidla do betónového základu železného stĺpika pri spolupôsobení deformácie karosérie vozidla bol ťažký drevotrieskový kryt potenciálne zraňujúcim predmetom, ktorý pri takomto pohybe vozidla ako nastal počas nehodového deja mohol značnou silou pôsobiť na oblasť krčnej chrbtice a hlavy poškodeného O. Y., pričom vlastníkom predmetného vozidla, ktorým došlo k dopravnej nehode bol navrhovateľ.

Proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 2T/3/2011 podal dňa 07.09.2012 okresný prokurátor odvolanie v ktorom namietal, že obžalovaný K. J. poprel, že by šoféroval vozidlo Mazda, ale tvrdil, že toto šoféroval B. C. zhodne s poškodenou v tom čase maloletou A., pričom samotná poškodená A. priamo po nehode tvrdila, že vozidlo riadil obžalovaný a vyjadrila sa tak pred svedkami Š., I. Q. M.. W., Ď. E.o 2 až 3 dni po nehode čo je zrejme z ich výpovedí. Poškodená L. A. si podľa vyjadrenia na hlavnom pojednávaní spomenula na to, kto šoféroval už po 3 týždňoch č.l.329. Naviac nehoda sa stala 26.12.2004 a poškodená bola predvolaná na výsluch na deň 17.05.2005/ t.j. takmer po 5 mesiacoch po nehode, pričom žiadne skutočnosti pri výsluchu neuviedla, hoci bola poučená, že obvineným je K. J. a hoci už vtedy si podľa vlastných vyjadrení na priebeh nehody pamätala. Skutočnosť, že vozidlo nemal šoférovať obžalovaný J. , ale B. C. uviedla až pri výsluchu 05.10.2005. Vzhľadom na tieto skutočnosti, aj vzhľadom na to, že poškodená sa v súvislosti s predmetnou nehodou pokúsila o samovraždu, bolo zo strany obžaloby navrhnuté vyšetrenie duševného stavu svedka podľa § 150 Tr. por., čomu súd nevyhovel. Znalecký posudok Žilinskej univerzity v Žiline vylúčil údajnú streľbu na vozidlo, preto sú výpovede obžalovaného a svedkyne A. v rozpore s týmto posudkom. V tejto súvislosti je podstatná výpoveď svedka C. T.dúceho v kritickom čase inkriminovaným úsekom na svojom motorovom vozidle, z ktorej jednoznačne vyplýva, že v čase keď vozidlo zn. Mazda havarovalo, nebolo za ním žiadne policajné vozidlo, svedok videl až následne o pár sekúnd majáky policajných áut, ktoré tam išli od družstva. Tento svedok tiež nepočul údajnú streľbu na vozidlo zn. Mazda, ani žiadny náraz doňho. Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo a z výpovede znalca MUDr. Šullera, PhDr. vyplýva, že poškodený nebohy O. Y. zomrel na následky zranení, ktoré utrpel pri dopravnej nehode. Znalecké dokazovanie vylúčilo, že by príčinou smrti bolo strelné poranenie a jeho závery korešponujú s nehodovým dejom ustáleným znaleckým posudkom z odboru dopravy. Pokiaľ ide o odborné lekárske posúdenie MUDr. Patrika Fialu, PhD, súd na toto neprihliadol, pretože nemá náležitosti znaleckého posudku a obsahuje hodnotenie dôkazov, pričom MUDr. Patrik Fiala nie je znalcom zapísaným v zozname znalcov Ministerstva spravodlivosti SR. Zranenia poškodenej L. A. sú zrejme zo záverov znaleckého posudku znalca MUDr. Ladislava Babiaka z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie chirurgia ako aj jeho výpovede na hlavnom pojednávaní. Výpovede obžalovaného a L. A. preto v súhrne hodnotil ako nevieryhodné v rozpore s výpoveďami svedkov a závermi znaleckých posudkov, keď obžalovaný J. bol usvedčený zo spáchania trestnej činnosti vykonanými dôkazmi, preto sa domáhal zrušenia rozsudku a jeho vrátenia na nové konanie alebo aby vec krajský súd v potrebnom rozsahu pojednal a rozhodol.

Krajský súd v Trenčíne uznesením č.k. 3To/114/2012-2097 zo dňa 30.01.2013 odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol, lebo nebolo možné jednoznačne a bez pochybností určiť, ktorá z dvoch možností skutkového riešenia zodpovedá skutočnosti, okresný súd správne zvolil tú, ktorá je pre obžalovaného priaznivejšia a podľa § 285 písm. c/ Tr. por ho spod obžaloby oslobodil. Použitie zásady " in dubio pro reo" / v pochybnostiach v prospech obžalovaného/ vyplývajúcej z ustanovenia § 2 ods.4 Tr. por. prichádza do úvahy práve vtedy, keď pochybnosti , ktoré vznikli v trestnom konaní o niektorej skutočnosti trvajú a tak je tomu aj v posudzovanom prípade, aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných a potrebných dôkazov na náležité zistenie skutkového stavu.

Navrhovateľ podal dňa 15.05.2013 žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na Ministerstvo vnútra SR č.l.164-165, ktorou sa domáhal náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím o vznesení obvinenia a to uznesením vyšetrovateľa Okresného riaditeľstva PZ ÚJKP v Prievidzi č. ORP-980/OVK- PD-2004 zo dňa 26.12.2004 podľa § 160 ods. I v spojení s § 163 ods. I Trestného poriadku platného do 21.12.2005 sa začalo stíhanie proti navrhovateľovi vo výške 8837,52 eur , ktorá pozostáva nákladov na právnu pomoc - odmenu obhajcu vo výške 7279,56 eur , cestovné náklady navrhovateľa na úkony trestného konania 96,18eur, náhrada za stratu na zárobku za dva mesiace 435,58 eur , náhrada za sprostredkovanie práce 428,20 eur náhrada za odmenu služieb pracovnej agentúry vo výške 550 eur, cestovné na výsluch z Holandska 48 eur, a nemajetkovú ujmu vo výške 100000 eur. Predmetná žiadosť bola doručená Ministerstvu vnútra SR dňa 10.07.2013 a táto bola následne postúpená listom zo dňa 16.07.2013 Generálnej prokuratúre SRč.l.12 spisu. Generálna prokuratúra SR následne postúpila vec Ministerstvu spravodlivosti SR, pričom listom zo dňa 13.08.2013 Ministerstvo spravodlivosti SR vrátilo žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody Generálnej prokuratúre SRč.l.13-15 spisu s odôvodnením, že v danom prípade je príslušná vo veci predbežne prerokovať nárok Generálna prokuratúra SR v zmysle § 4 ods. I písm. f/ zákona č. 514//2003 Z. z., lebo oslobodzujúcim rozsudkom súdov nemohlo dôjsť k zásahu do práv a tým aj k vzniku škody, lebo sa nemôže jednať o nezákonné rozhodnutia, ale naopak týmito oslobodzujúcimi rozsudkami prakticky dochádza k zrušeniu predchádzajúceho nezákonného stavu. Nárok na predbežné prejednanie obžaloby priznaný nebol, preto navrhovateľ po uplynutí doby 6 mesiacov uplatnil nárok na náhradu škody na súde. V konaní pred súdom po čiastočnom späťvzati žaloby si uplatnil sumu 6698,30 eur z toho titulom trov obhajoby na základe plnomocenstva v sume 6575,06 eur a 123,24 eur titulom trov obvineného spočívajúcich z cestovného na úkony trestného konania.

Podľa § 3 ods. I písm. a/ zákona č. 514/2003 Z. z. účinného od 01.07.2004 štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

a/ nezákonným rozhodnutím

b/ nesprávnym úradným postupom

Podľa § 4 ods. I zákona č. 514/2003 Z. z. / účinný od 01.01.2011 do 31.12.2012/ orgán konajúci v mene štátu vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. I, koná v mene štátu

a/ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak,

2. škodu spôsobil notár pri výkone verejnej moci,

3. škodu spôsobil súdny exekútor pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu,

b/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ alebo poverený orgán Policajného zboru,

c/ Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ colnej správy alebo poverený colný orgán,

d/ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e/ ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f/ Generálna prokuratúra Slovenskej republiky , ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, trestnom konaní alebo správnom konaní,

g/Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h/ Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

i/ verejnoprávna inštitúcia, záujmová samospráva alebo právnická osoba, ktorej zákon zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických osôb a právnických osôb v oblasti verejnej správy, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom,
j/Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,
l/orgán príslušný podľa písmen a/ až j/, u ktorého bola podaná žiadosť na predbežné prerokovanie nároku/§15/, ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci, ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa ustanovenia § 4 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. / účinný od 01.01.2011 do 31.12.2012, ak nemožno príslušný orgán určiť podľa ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa ustanovenia § 4 ods.3 zákona č. 514/2003 Z. z. / účinný od 01.01.2011 do 31.12.2012/, ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť /§15/ príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa § 4 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z./účinný od 01.01.2013/, orgán konajúci v mene štátu vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu
a/ Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak

1. škoda vznikla v dôsledku rozhodnutia vydaného súdom alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom súdu,
2.škodu spôsobil notár pri výkone exekučnej činnosti vykonávanej z poverenia súdu podľa osobitného predpisu,

b/ Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní škodu spôsobil vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru, a

1.Prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa Policajného zboru alebo povereného príslušníka Policajného zboru a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo Vyšetrovateľ Policajného zboru alebo poverený príslušník Policajného zboru nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora,

c/ Ministerstvo financií Slovenskej republiky, ak v trestnom konaní spôsobil škodu vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený príslušník finančnej správy, a

1. prokurátor nezamietol sťažnosť proti uzneseniu vyšetrovateľa finančnej správy alebo povereného pracovníka finančnej správy a nepodal v trestnej veci obžalobu príslušnému súdu alebo
2.vyšetrovateľ finančnej správy alebo poverený pracovník finančnej správy nekonal na základe záväzného pokynu prokurátora.

d/ ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak škoda vznikla pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy a aj keď ide o škodu, ktorá vznikla pri výkone štátnej správy, ktorá bola prenesená na územnú samosprávu podľa osobitného predpisu,

e/ ministerstvo alebo iný ústredný orgán štátnej správy, ak v dôsledku nesprávneho prebratia smernice Európskej únie alebo ak v dôsledku nedodržania lehoty určenej na jej prebratie vznikla škoda pri výkone verejnej moci v oblasti štátnej správy, ktorá patrí do pôsobnosti tohto ministerstva alebo tohto ústredného orgánu štátnej správy,

f/ Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

g/ Najvyšší kontrolný úrad Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňam vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,

h/ Národná banka Slovenska, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená nesprávnym úradným postupom,

j/ Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

j/Národná rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jej nesprávnym úradným postupom,

k/Súdna rada Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ňou vydaného alebo ak škoda vznikla nesprávnym úradným postupom,

I/ Úrad pre reguláciu sieťových odvetví, ak škoda vznikla v dôsledku nezákonného rozhodnutia ním vydaného alebo ak škoda bola spôsobená jeho nesprávnym úradným postupom,
m/ orgán príslušný podľa písmen a/ až l/, u ktorého bola žiadosť o predbežné prerokovanie nároku /§15/, ak ku škode došlo v oblasti verejnej moci, ktorá patrí do pôsobnosti viacerých orgánov verejnej moci, ak žiadosť bola podaná na viacerých príslušných orgánoch, ten orgán, ktorý vo veci začal konať ako prvý.

Podľa ustanovenia § 4 ods.3 zákona č. 514/2003 Z. z. / účinný od 01.01.2013/ak nemožno príslušný orgán určiť podľa odseku 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky.

Podľa ustanovenia § 4 ods.3 zákona č. 514/2003 Z. z. /účinný od 01.01.2013, ak bol nárok na náhradu škody uplatnený na orgáne, ktorý nie je príslušný vo veci konať podľa odsekov 1 a 2, je tento orgán povinný bezodkladne postúpiť žiadosť /§15/ príslušnému orgánu a upovedomiť o tom žiadateľa. Účinky uplatnenia nároku zostávajú zachované.

Podľa ustanovenia § 9 ods. I zákona č. 514/2003 Z. z. štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné priehy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

Podľa § 9 ods.2 zákona č. 514/2003 Z. z. právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takýmto postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. I cit. zákona nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku / ďalej len "žiadosť" /s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. I cit. zákona ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde.

Podľa § 17 ods. I cit. zákona uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods.5 cit. zákona žiadosti o predbežné prerokovanie nároku a pri uplatnení nároku na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku úhrady podľa odsekov I a 2.

Na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že navrhovateľ sa v konaní domáhal náhrady škody, ktorá mu mala vzniknúť uznesením vyšetrovateľa OR PZ ÚJKP v Prievidzi č. ORP-980/OVK - PD -2004 zo dňa 26.12.2004, ktorým sa začalo trestné stíhanie proti navrhovateľovi ako obvinenému pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224.Trestného zákona. Proti tomuto uzneseniu o vznesení obvinenia podal včas navrhovateľ sťažnosť, ktorú však prokurátor Okresnej prokuratúry Topoľčany svojím uznesením sp. zn. 2Pv 256/2005 zamietol. Okresný prokurátor podal na K. J. obžalobu zo dňa 04.01.2011 pod PV 51/08-58 pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 ods. I, ods.2, ods.4 Tr. zákona č. 140/1961Zb. v znení zákona č. 403/2004 Z. z. na to základe, lebo inému z nedbanlivosti spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a smrť preto, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona a ako vodič dopravného prostriedku spôsobil v stave vylučujúcom spôsobilosť vykonávať takú činnosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky, inému z nedbanlivosti smrť. Rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/3/2011 potvrdený uznesením Krajského súdu Trenčín sp. zn. 3To/114/2012 zo dňa 30.01.2013 bol navrhovateľ spod obžaloby oslobodený. Požiadal Ministerstvo vnútra SR, aby predbežne prejednálo nárok navrhovateľa na náhradu škody, Ministerstvo vnútra postúpilo žiadosť na Generálnu prokuratúru SR a táto na Ministerstvo spravodlivosti SR, ktoré vrátilo žiadosť na Generálnu prokuratúru SR pričom je daná pasívna vecná legitímácia SR Generálnej prokuratúry SR podľa § 15 ods.2 zákona č.514/2003 Z. z. ak bola žiadosť podaná na nepríslušnom orgáne, je tento orgán povinný bezodkladne ju postúpiť príslušnému orgánu a upovedomiť o tom poškodeného. Účinky podania žiadosti zostávajú zachované,

príčom došlo k postúpeniu žiadosti dňa 16.07.2013 na Generálnu prokuratúru Slovenskej republiky. Súd dospel k záveru, že v danom prípade je daná pasívna vecná legitímácia odporcu v 2. rade podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 514/2003 Z. z., účinného od 01. 01. 2013 lebo okresný prokurátor zamietol sťažnosť obvineného podanú proti uzneseniu o vznesení obvinenia a podal obžalobu, avšak v danom prípade však jeho postup nemožno považovať za nezákonný a tiež uznesenie o vznesení obvinenia nemožno považovať za nezákonné v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z.

Podľa rozhodnutia Ústavného súdu SR II.ÚS 163/2013 vydanie uznesenia o vznesení obvinenia nemožno bez ďalšieho považovať za nezákonné resp. za odporujúce zákonu, iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Z rozhodnutia Ústavného súdu SR III. ÚS 339/08 vyplýva, že do práva účastníka konania na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný sú stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov. V danom prípade navrhovateľ nepreukázal svoje tvrdenia o existencii nezákonného rozhodnutia. Za nezákonné rozhodnutie považoval uznesenie vyšetrovateľa OR PZ ÚJKP v Prievidzi č. ORP-980/OVK - PD -2004 zo dňa 26.12.2004, ktorým sa začalo trestné stíhanie proti navrhovateľovi ako obvinenému pre trestný čin ublíženia na zdraví podľa § 224 Trestného zákona a doplnil, že sťažnosť proti tomuto uzneseniu okresný prokurátor zamietol. Konštrukcia, ktorú uvádza navrhovateľ- nezákonné je uznesenie vyšetrovateľa o vznesení obvinenia proti ktorému podal navrhovateľ sťažnosť, ktorá bola okresnou prokuratúrou zamietnutá, okresný prokurátor podal obžalobu na K. J. a následne bol spod obžaloby oslobodený rozsudkom Okresného súdu Partizánske- neobstojí, lebo ide o zákonný postup upravený trestným poriadkom, pričom v trestnom konaní boli už v čase začatia trestného stíhania produkované dôkazy, ktoré obžalovaného zo spáchania skutku usvedčovali ako aj tie, ktoré ho vyvíňovali. Vzhľadom na toto oslobodenie je tak uznesenie o vznesení obvinenia nezákonným rozhodnutím nemá oporu v žiadnom ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. Tento zákon v žiadnom ustanovení neupravuje, čo i len rámcovo takúto konštrukciu a nepriznáva jej status nezákonného rozhodnutia. Podľa kontinentálneho práva je úlohou súdnej judikatúry interpretovať relevantné ustanovenia hmotného práva na konkrétny prípad / výklad práva/. V prípade absencie práva teda v prípade existencie medzery v právnom poriadku sudca nemôže odmietnuť rozhodnúť pre neexistenciu zákonného ustanovenia, ktoré by sa vzťahovalo na prejednávanú vec, došlo by tým k odmietnutiu spravodlivosti / denegatio iustitiae/. V danom prípade chýbajúce rozhodnutie nevyplňuje chýbajúce miesta v právnom poriadku, ale interpretuje / vykladá/ právo existujúce v normatívnej podobe. Podľa článku 144 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky sudcovia pri výkone funkcie sú nezávislí a pri rozhodovaní sú viazaní len Ústavou, ústavným zákonom, medzinárodnou zmluvou podľa čl.7 ods.2 a 5 a zákonom. V tomto ustanovení sú vymedzené pramene práva, ktoré je povinný sudca rešpektovať. Všeobecne záväznú sú aj rozhodnutia Ústavného súdu SR vydané v konaní o súlade právnych predpisov podľa čl.125 ods.6 Ústavy SR. Okrem toho je sudca viazaný právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky obsiahnutým v jeho rozhodnutí vydanom podľa článku 125 ods. 1 Ústavy SR na základe návrhu súdu a právnym názorom odvolacieho a dovolacieho súdu. Žiaden právny predpis teda explicitne neukladá všeobecnému súdu byť viazaný stanoviskom Najvyššieho súdu SR uverejneným v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky ani rozhodnutím iného súdu v inom konaní. Absencia právnej úpravy tejto konštrukcie tzv. nezákonného rozhodnutia, ktoré uvádzal navrhovateľ nemá za následok medzeru v právnom poriadku Slovenskej republiky. Je vecou normotvorcu a následne zákonodarcu, aby do znenia zákona č. 514/2003 Z. z. pojal právnú úpravu takejto konštrukcie nezákonného rozhodnutia, stanovil jej zákonný rámec, prípadne zákonné podmienky, teda činnosť zákonodarnej moci nemôže nahrádzať súdna moc. Prípadné rozhodnutie súdu, ktoré by legitimizovalo takúto konštrukciu nezákonného rozhodnutia by bolo v rozpore so všetkými zásadami trestného práva účinného na území Slovenskej republiky, pretože uznesenie o vznesení obvinenia podľa platného trestného práva nepredpokladá istotu, že skutok sa stal, že je trestným činom alebo prečinom a že ho spáchal obvinený. Pravdepodobnosť spáchania skutku, bola preukázaná tak v čase vznesenia obvinenia, tak v čase rozhodovania okresného prokurátora o sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia, tiež v čase podania obžaloby okresným prokurátorom, ako aj v čase konania pred súdom, lebo skutok sa stal. V trestnej veci až rozsiahle súdne konanie realizované počas celého trestného konania a najmä realizovanie zásady in dubio pro reo v konaní pred súdom viedlo k oslobodeniu obžalovaného v tomto konaní navrhovateľa spod obžaloby, pričom sa skutok stal, len pochybnosti o pravdivosti dvoch verzií viedli súd k oslobodeniu obžalovaného spod obžaloby. Pre úspešné uplatnenie náhrady škody je potrebné kumulatívne splnenie všetkých zákonných podmienok ako je existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, vznik škody a príčinná súvislosť medzi škodou a namietaným nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím, pričom v danom

prípade nie je splnená už podstatná a základná podmienka - existencia nezákonného rozhodnutia alebo nesprávneho úradného postupu, teda nie je daný prvotný právny základ žaloby.

Súd na základe vykonaného dokazovania a právneho hodnotenia veci dospel k záveru, že neexistuje právny titul t.j. právny základ pre priznanie náhrady škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., preto návrh ako právne nedôvodný v celom rozsahu zamietol s tým, že sa už ďalej vo svojom rozhodnutí nezaoberal a nevyhodnocoval ďalšie zákonné podmienky.

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 v spojení s § 146 ods.1 písm. c) OSP t.j. podľa úspechu v spore tak, odporcom v I. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal, lebo odporcovi v I. rade žiadne trovy nevznikli lebo konanie bolo zastavené a odporca v 2. rade si žiadne trovy neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Partizánske na Krajský súd v Trenčíne, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí mať náležitosti § 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku (musí z neho byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované) a § 205 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (musí sa v ňom tiež uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha).

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu, rozhodol senát, súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali, bol odvolacím súdom schválený zmier - § 221 ods. 1 O. s. p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O. s. p.) - odvolacím dôvodom sú len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní -došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4, ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci,

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak odporca nesplní povinnosť, ktorá mu bola uložená vykonateľným rozhodnutím, má navrhovateľ možnosť domáhať sa jej splnenia podaním návrhu na vykonanie exekúcie.